

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 25Co/40/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4119216842
Dátum vydania rozhodnutia: 08. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lýdia Gálisová
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4119216842.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Nitre v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Lýdie Gálisovej a členiek senátu JUDr. Márie Malíkovej a JUDr. Sone Vackovej v spore žalobcu: M.A. INVESTMENTS SK LTD., so sídlom Blue Water Bay Phase 2 23 Flat Office 134, Famagusta, Cyprus, Cypruská republika, IČO: HE 316337, zastúpeného: JUDr. Martina Gombosová, advokátka so sídlom Košice, Floriánska 16, proti žalovanej: PHARMOS, a.s., IČO: 35 974 559, so sídlom Nitra, Levická 11, zastúpenej: JUDr. Zoltán Varga, advokát so sídlom Nitra, Štefánikova trieda 49, IČO: 42 207 771, o vydanie bezdôvodného obohatenia, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Nitra zo dňa 02. februára 2022 pod č.k. 12C/4/2020-218, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdzuje.

Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie žalobu zamietol. O trovách konania rozhodol tak, že priznal žalovanej náhradu trov konania v plnej výške, ktorú je povinný zaplatiť žalobca s tým, že o výške tejto náhrady bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením. V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobca sa domáhal od žalovanej vydania bezdôvodného obohatenia za obdobie od 17.12.2017 do 17.12.2019 vo výške 2 400 eur. Žalobu odôvodnil tým, že je výlučným vlastníkom stavby so súp.č. XXX - budovy práčovne na parc. č. XXXX/XXX evidovanej na LV č. XXXXX Okresným úradom Košice nachádzajúcej sa v A. B. C. X. Vlastníkom práčovne sa stal na základe kúpnej zmluvy. Žalovaná priestory užíva bez právneho dôvodu. Jedná sa o plechový sklad P1 a plechový sklad P2, ktoré tvoria prístavbu k hlavnej budove - budove práčovne, skladuje v nich rôzne veci, napr. vysokozdvižný vozík. Rozloha skladu užívaného žalovanou je 40,98 m², cena nájmu porovnateľného skladu je 100 eur mesačne, za rok je to suma 1 200 eur, za dva roky 2 400 eur.

1.2. Z výpisu z LV č. XXXXX, okres Košice II., obec A. - D., katastrálne územie E. zistil, že žalobca je evidovaný ako výlučný vlastník v podiele 1/1 nehnuteľností stavba súp. č. XXX - budova práčovne na pozemku parc. č. XXXX/XXX. Právny vzťah k parcele číslo XXXX/XXX pod stavbou súp. č. XXX je evidovaný na LV č. XXXXX. Ako titul nadobudnutia je rozhodnutie o povolení vkladu kúpnej zmluvy V 6575/14 zo dňa 30.9.2014 - 3730/14. Z kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 24.6.2014 medzi spoločnosťou WALDI, s.r.o. ako predávajúcim a žalobcom ako kupujúcim zistil, že uvedené nehnuteľnosti - stavbu súp. č. XXX, budovu práčovne na parcele č. XXXX/XXX nadobudol žalobca od predávajúceho, ktorý ich nadobudol vydražením na dobrovoľnej dražbe konanej dňa 28.12.2012. Pred dražbou bol vypracovaný znalecký posudok znalca Ing. Miroslava Tokára č. 92/2012 zo dňa 19.11.2012. Úlohou znaleckého posudku bolo okrem iného stanovenie všeobecnej hodnoty budovy práčovne súpisné číslo XXX B. F. G. XXXX/XXX, nachádzajúcej sa v kat. úz. E., na LV č. XXXXX. V bode 2.2.1. znaleckého posudku

je popísaná budova práčovne a aj prístavba z roku 2008 o výmere 144,32 m², rozmery 14,55 x 3,45 m. V roku 2012 bola vlastníkom budovy práčovne súp. č. XXX na parcele č. XXXX/XXX spoločnosť ZDRAVSERVIS spol. s.r.o. - svedčí o tom výpis z LV č. XXXXX. V liste vlastníctva bola zapísaná poznámka o začatí výkonu záložného práva predajom nehnuteľností na dobrovoľnej dražbe v prospech ČSOB, a.s.. Predmetom dražby okrem iného bola aj budova práčovne. Budova práčovne sa nachádzala na parc. č. XXXX/XXX - zastavané plochy a nádvoría o výmere 1045m². Vlastníkom tejto parcely bola spoločnosť INFORAMA, a.s.- vyplýva to z LV č. XXXXX, kat. úz. E., okres A. H., obec A. - D., je to parcela pod stavbou súp. č. XXX. Z notárskej zápisnice N 140/2018, Nz 30981/2018 spísanej dňa 24.9.2018 notárom JUDr. Rastislavom Demeterom vyplýva, že sa dňa 31.8.2018 dostavil pred budovu práčovne na ulici C. X, A., osvedčil obsah skladu - plechový sklad P1 a plechový sklad P2, ktoré tvoria prístavbu k hlavnej budove práčovne. V sklade P1 sa nachádzal vysokozdvížny vozík, súpis ostatných vecí sa nevykonával, tieto veci boli rôzneho charakteru a druhu a svojim vzhľadom vykazovali známky častého používania a nadmerného opotrebenia, vyhotovená bola aj fotodokumentácia. Vysokozdvížny vozík je umiestnený v plechovom sklade P1, využíva ho žalovaná. Z nájomnej zmluvy uzatvorenej dňa 30.4.2016 medzi spoločnosťou INFORAMA, a.s. ako prenajímateľom a žalovanou ako nájomkyňou vyplýva, že žalovaná si prenajala skladový priestor na I.NP budovy skladu o výmere 1019,35 m², nebytový priestor na III.NP administratívnej budovy o výmere 140 m², miestnosti 313 - 322 a 6 parkovacích miest v areáli prenajímateľa na dobu neurčitú.

1.3. Na zistený skutkový stav aplikoval ustanovenia § 451 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ). § 456 OZ, § 457 OZ, § 458 ods. 1 OZ, § 517 ods. 2 OZ, § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z. z., § 118 ods. 1 OZ, § 119 ods. 1 OZ, § 120 ods. 1 OZ, § 121 ods. 1 OZ a uviedol, že žalobca sa domáhal vydania bezdôvodného obohatenia s príslušným úrokom z omeškania za užívanie plechového skladu P1 bez právneho dôvodu s odkazom na ustanovenie § 451 a nasl. Občianskeho zákonníka týkajúce sa bezdôvodného obohatenia a § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka týkajúci sa úrokov z omeškania. Zo znaleckého posudku znalca Ing. Miroslava Tokára č. 92/2012 zo dňa 19.11.2012 vyplýva, že prístavba - Plechový sklad P1 bol v roku 2008 pristavený k hlavnej budove - budove práčovne. Vlastníkom budovy práčovne súp. č. XXX bola spoločnosť ZDRAVSERVIS spol. s.r.o.. Následne bola nehnuteľnosť predmetom dražby. V dražbe ju nadobudla spoločnosť WALDI, s.r.o. a potom na základe kúpnej zmluvy žalobca. Budova práčovne sa nachádza na cudzom pozemku na parc.č. XXXX/XXX. Vlastníkom tejto parcely je spoločnosť INFORAMA, a.s.. Tieto skutočnosti v konaní sporné neboli. Plechový sklad P1 sa nachádza na parc.č. XXXX/XXX, ako vlastníčka tejto parcely je zapísaná spoločnosť INFORAMA, a.s.. Sporná bola otázka ohľadne plechového skladu P1. Podľa argumentácie žalobcu plechový sklad P1 je prístavba, spĺňajúca definíciu príslušenstva veci podľa § 121 ods. 1 OZ. Patrí k hlavnej veci, bola predmetom dražby. Došlo k prevodu vlastníckeho práva na vydražiteľa a neskôr z vydražiteľa na žalobcu. Na druhej strane podľa argumentácie žalovanej vlastníčkou budovy práčovne bola spoločnosť ZDRAVSERVIS spol. s r.o., ale vlastníčkou plechového skladu P1 vždy bola a je v súčasnosti spoločnosť INFORAMA a.s. .

1.4. Ďalej sa súd prvej inštancie zaoberal vecnou legitímáciou strán. Dospel k záveru, že v konaní žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný na podanie žaloby o vydanie bezdôvodného obohatenia, pretože v konaní neunesol dôkazné bremeno . Nepreukázal jednoznačne a bez pochybností, že je vlastníkom plechového P1 a došlo na jeho úkor k vzniku bezdôvodného obohatenia. Na druhej strane pasívne vecne legitimovaná v konaní je žalovaná správne, pretože v plechovom sklade je umiestnený vysokozdvížny vozík, ňou užívaný. Dodal, že v prípade skladu P1 sa o stavbu nejedná. Príslušenstvo musí byť vlastníkom hlavnej veci určené na trvalé užívanie spolu s hlavnou vecou. Žalobca žiadnym spôsobom nepreukázal vlastnícke právo k plechovému skladu. Nepreukázal, že by predmetný sklad užíval. Plechový sklad je postavený na pozemku spoločnosti INFORAMA a.s. . Nikdy nebol predmetom kúpnej zmluvy. Znalec v znaleckom posudku uviedol, že k hlavnej budove sú pristavané plechové sklady. To však neznamená, že boli vo vlastníctve spoločnosti ZDRAVSERVIS spol. s r.o.. Znalec len urobil opis skutkového stavu, ale nie právneho stavu .

1.5. Ďalej sa vyporiadal v súlade s ustanovením § 118 OZ, § 119 ods. 1 OZ s posúdením skladu, či spĺňa podmienky nehnuteľnosti alebo huteľnej veci. Citoval výpovede svedkov C. I. A., ktorý plechový sklad P1 popísal ako sklad, ktorý sa nachádza na parcele č. XXXX/XXX vo vlastníctve spoločnosti INFORAMA, a.s., užívala ho spoločnosť INFORAMA, a.s.. Prilieha k budove, je rozoberateľný, demontovateľný, nie je pevne spojený so zemou. Nevedel sa vyjadriť kedy bol sklad postavený a kým . K tomuto sa nevedel vyjadriť ani svedok C. J. K., ktorý vypovedal, že sa nepamätá, či nehnuteľnosti

kúpili od predchádzajúceho majiteľa alebo prístavbu postavili. Z uvedeného potom vyplýva, že sklad by bol stavbou v zmysle § 119 ods. 2 OZ, nehnuteľnosťou len vtedy, ak by bol spojený so zemou pevným základom, čo žalobca v konaní netvrdil ani nepreukázal. Z výpovede svedka A. vyplýva, že sa jedná o huteľnú vec. Nejedná sa o stavbu podľa § 43 zák. č. 50/1976 Zb. K otázke príslušenstva veci s poukazom na ustanovenie § 121 ods. 1 OZ uviedol, že hlavná budova je budova práčovne a plechový sklad P1 je sklad, ktorý sa nevyužíva spolu s práčovňou. Plechový sklad funkčne neslúži budove práčovne a v jej prospech. Príslušenstvo tvoria samostatné veci, ktoré môžu byť samostatným predmetom právnych vzťahov a ich režim nesleduje zo zákona bez ďalšieho režim hlavnej veci (sp.zn. 22Cdo/1844/2004) . To potom znamená, že plechový sklad P1 nesledoval právny režim budovy práčovne, ktorá bola predmetom dražby a predmetom kúpnej zmluvy. Tieto právne úkony sa netýkali plechového skladu. Plechový sklad je samostatnou vecou a ak nebol uvedený v rámci dražby, ani v kúpnej zmluve, tieto právne úkony sa na neho nevzťahujú. Nejedná sa ani o súčasť veci s odkazom na ustanovenie § 120 ods. 1 OZ podľa ktorého súčasťou veci je všetko, čo k nej podľa jej povahy patrí a nemôže byť oddelené bez toho, že by sa tým vec znehodnotila. Plechový sklad P1 môže byť oddelený od budovy práčovne a budova práčovne tým znehodnotená nebude, pretože z dokazovania a z výpovede svedka vyplynulo, že plechový sklad prilieha k budove, je rozoberateľný, demontovateľný, nie je pevné spojený so zemou. Žalobu zamietol pre nepreukázanie aktívnej vecnej legitímácie žalobcu.

1.6. O trovách konania súd rozhodol s poukazom na § 255 ods. 1 CSP tak, že žalovanej priznal náhradu trov konania v plnej výške, nakoľko vo veci mala plný úspech. V konaní neboli (zrejme omylom uvedené boli) zistené výnimočné dôvody hodné osobitného zreteľa v okolnostiach danej veci ani u žalobcu s poukazom na ustanovenie § 257 CSP. O výške náhrady trov rozhodne s poukazom na ustanovenie § 262 ods. 2 CSP súdny úradník.

2. Žalobca podal proti rozsudku v zákonnej lehote odvolanie. Odvolanie zdôvodnil ustanovením § 365 ods. 1 písm. f), h) CSP namietajúc nesprávne zistenie skutkového stavu a nesprávne právne posúdenie veci súdom prvej inštancie. Namietal, že rozhodnutie nie je spravodlivé, nie je súladné s praxou najvyšších súdnych autorít a je nedostatočne odôvodnené. Uviedol, že v konaní preukázal dobromyseľné nadobudnutie hlavnej stavby a prístavby označenej ako sklad P1. Jeho právny predchodca nadobudol nehnuteľnosť a sklad v rámci dražby. V rámci konania dražby bol vypracovaný znalecký posudok č. 92/2012. Žalovaná v konaní nepreukázala, že vlastníkom skladu má byť 3 osoba – spoločnosť INFORMA, a.s.. Ďalej uviedol, že v konaní preukázal vlastníctvo skladu P1 a citoval ustanovenie § 43 ods. 1 zákona číslo 50/1976 Zb., z ktorého vyplýva, že sklad tvorí príslušenstvo hlavnej veci – budovy práčovne súpisné číslo XXX. Uvedené vyplýva zo znaleckého posudku, kde na strane 10 je uvedené, že v hlavnej budove sú prístavené plechové sklady. Prístavba bola predmetom dražby. Došlo k prevodu vlastníckeho práva na vydražiteľa a neskôr z vydražiteľa na neho. Pôvodný vlastník hlavnej veci ZDRAVERSERVUS spol. s.r.o. bol oboznámený so znaleckým posudkom, nemal námietky. Súhlasil s ním vrátane záveru o tom, že plechový sklad je prístavbou hlavnej veci a tým predmetom dražby. Súdu predložil kúpnu zmluvu, na základe ktorej nadobudol vlastnícke právo k oboj nehnuteľnostiam. Ďalej namietal vyhodnotenie výpovede svedka A., pravdivosť ktorého tvrdenia si súd prvej inštancie neoveroval. Sklad nie je možné považovať za huteľnú vec len preto, že ho možno rozobrať a demontovať. Z hľadiska bezpečnosti musí byť minimálne k zemi upevnený strojnými súčasťami alebo zvarom o pevný základ v zemi alebo o inú stavbu, prípadne ukotvený iným spôsobom v zemi alebo na inej stavbe. Žalovaná nepredložila žiadne dôkazy ohľadne vlastníctva skladu spoločnosťou INFORMA, a.s.. Napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie žiadal zmeniť a žalobe vyhovieť v celom rozsahu.

3. Žalovaná sa k odvolaniu písomne nevyjadřila.

4. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané stranou sporu v zákonom stanovenej lehote na podanie odvolania (§ 359, 362 ods. 1 CSP) a zistení, že spíňa náležitosti § 363 CSP, viazaný dôvodmi a rozsahom odvolania (§ 379, § 380 CSP), viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 CSP), bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP) vec prejednal s verejným vyhlásením rozhodnutia (§ 219 ods. 3 CSP). Dospel k záveru, že odvolanie žalobcu nie je dôvodné, preto rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP ako vecne správny potvrdil.

Podľa § 387 ods.1 CSP odvolací súd rozhodnutie súdu prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

Podľa ods. 2 tohto ustanovenia, ak sa odvolací súd v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, môže sa v odôvodnení obmedziť len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia, prípadne doplniť na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia ďalšie dôvody.

5. Ustanovenie § 387 ods. 2 CSP zakotvuje koncepciu zjednodušeného rozhodnutia odvolacieho súdu. Ak má odvolací súd za to, že súd prvej inštancie nielen vecne správne rozhodol, ale v odôvodnení sa správne argumentačne vysporiadal so skutkovým stavom i právnym posúdením, nemusí vyhotovovať štandardné rozhodnutie podľa § 220 ods. 2 CSP, ale obmedzí sa len na skonštatovanie správnosti dôvodov napadnutého rozhodnutia. Odvolací súd zároveň môže doplniť ďalšie dôvody na zdôraznenie správnosti preskúmaného rozhodnutia. Právo na odôvodnenie súdneho rozhodnutia ako neoddeliteľnej súčasť práva na spravodlivý súdny proces neznamená povinnosť súdu dať odpoveď na všetky argumenty účastníka, ale len na argumenty zásadného významu, t. j. pre vec rozhodujúce.

6. Odvolací súd v zmysle § 380 ods. 1 CSP, viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania, sa plne stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, nakoľko bola jeho argumentácia vecne správna, objektívna a v neposlednom rade v súlade s judikatúrou Najvyššieho súdu SR. Prieskumná činnosť odvolacieho súdu zahŕňa tak hmotnoprávnu, ako aj procesnoprávnu oblasť. Odvolací súd musí preto preskúmať nielen zákonnosť rozhodnutia so zreteľom k hmotnému právu, ale tiež zákonnosť konania, z ktorého napadnuté konanie vzišlo. Pri rozhodovaní odvolacieho súdu o odvolaní proti napadnutému rozsudku je odvolací súd viazaný ako rozsahom odvolania, tak aj dôvodmi podaného odvolania (ktoré účastník môže meniť a dopĺňať len do uplynutia odvolacej lehoty). Odvolateľ v podanom odvolaní fakticky svojím dispozičným úkonom vymedzuje nielen rozsah, ale aj dôvody preskúmajacej činnosti odvolacieho súdu. Ustanovenie § 380 ods. 2 CSP vymedzuje výnimky, kedy odvolací súd nie je viazaný rozsahom podaného odvolania. Ide o výnimky len vo vzťahu k rozsahu podaného odvolania, pričom dôvodmi podaného odvolania je odvolací súd viazaný vždy. Na vady konania pred súdom prvého stupňa prihliadne odvolací súd len vtedy, ak mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. To znamená, že pokiaľ sa v konaní pred súdom prvého stupňa síce vyskytli vady, ale ktoré nemali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, potom odvolací súd na tieto vady neprihliadne.

7. Žalobca v odvolaní namietal nespravodlivosť rozhodnutia, nerozhodnutie v súlade s praxou najvyšších súdnych autorít a nedostatočné odôvodnenie rozhodnutia. Neuviedol žiadne rozhodnutie vyšších súdnych autorít, v rozpore s ktorým súd prvej inštancie rozhodol a ani v čom je jeho záver v rozpore s praxou vyšších súdnych autorít. Nezdôvodnil odvolanie, iba všeobecne bez náležitého zdôvodnenia konštatoval uvedenú skutočnosť. Rovnako tak nezdôvodnil nespravodlivosť rozhodnutia. Odvolací súd sa preto týmito dôvodmi nezaoberal.

8. Vzhľadom na námietku odvolateľa, ktorý v napadnutej zamietajúcej časti vytkol rozsudku súdu prvej inštancie nedostatočné odôvodnenie, ktoré má za následok jeho nepreskúmateľnosť, sa odvolací súd zaoberal otázkou, či rozhodnutie netrpí vadou podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP.

Podľa § 365 ods. 1 písm. d) CSP, odvolanie možno odôvodniť len tým, že konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci.

9. Vada konania vymedzená v ust. § 365 ods. 1 písm. d) CSP je vo svojej podstate porušením základného práva účastníka súdneho konania na spravodlivý proces, ktoré právo zaručuje v podmienkach právneho poriadku Slovenskej republiky okrem zákonov aj článok 46 a nasl. Ústavy SR a článok 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (Oznámenie Ministerstva zahraničných vecí ČSFR č. 209/1992 Zb.). Požiadavky na riadne zdôvodnenie rozsudku súdu prvej inštancie stanovuje ustanovenie § 220 ods. 2 OSP, podľa ktorého v odôvodnení rozsudku súd uvedie, čoho sa žalobca domáhal, aké skutočnosti tvrdil, aké prostriedky procesného útoku použil, ako sa vo veci vyjadril žalovaný a aké prostriedky procesnej obrany použil. Súd jasne a výstižne vysvetlí, ako posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty strán, ktoré skutočnosti považuje za preukázané a ktoré nie, ktoré dôkazy vykonal, z ktorých dôkazov vychádzal a ako ich vyhodnotil, prečo nevykonal ďalšie dôkazy a ako vec právne posúdil, prípadne odkáže na ustálenú rozhodovaciu prax. Súd dbá, aby odôvodnenie rozsudku bolo presvedčivé.

Výkladom citovaného ustanovenia Civilného sporového poriadku pritom treba dospieť k záveru, že s tam uvedenými požiadavkami je v rozpore nielen úplný či čiastočný nedostatok (absencia) dôvodov rozhodnutia, ale napr. aj existencia extrémneho nesúladu medzi právnymi závermi súdu a jeho skutkovými zisteniami, resp. prípad, keď právne závery zo skutkových zistení pri žiadnej možnej interpretácii nevyplývajú, a napokon tiež len všeobecné súhrnné zistenia bez špecifikácie jednotlivých dôkazov, z ktorých mali byť tieto zistenia vyvozené. Povinnosť súdu riadne odôvodňovať rozhodnutie je odrazom práva strany na dostatočné a presvedčivé odôvodnenie spôsobu rozhodnutia súdu, ktoré sa vyporiada i so špecifickými námietkami strany. Porušením uvedeného práva účastníka na jednej strane a povinnosti súdu na druhej strane sa strane (okrem upretia práva dozvedieť sa o príčinách rozhodnutia práve zvoleným spôsobom) odníma možnosť náležite skutkovo aj právne argumentovať proti rozhodnutiu súdu v rámci využitia riadnych alebo mimoriadnych opravných prostriedkov. Ak potom nedostatok riadneho odôvodnenia súdneho rozhodnutia je porušením práva na spravodlivé súdne konanie, táto vada zakladá zároveň aj dôvodnosť podaného odvolania. Súd v odôvodnení svojho rozhodnutia sa musí vyporiadať so všetkými rozhodujúcimi skutočnosťami a jeho myšlienkový postup musí byť v odôvodnení jednoznačne vysvetlený nielen s poukazom na všetky skutočnosti zistené vykonaným dokazovaním, ale tiež s poukazom na právne závery, ktoré prijal. Niet v ňom miesta pre dohady a domnienky. Účelom odôvodnenia rozsudku je predovšetkým preukázať jeho správnosť a odôvodnenie súčasne musí byť i prostriedkom kontroly správnosti postupu súdu pri vydávaní rozhodnutí súdu, t.j. musí byť preskúmateľné. Nepreskúmateľnosť rozhodnutia bola už dávnejšou judikatúrou najvyššieho súdu považovaná za inú procesnú vadu než je zmatečnosť, ktorá prípustnosť dovolania nezakladá (porovnaj R 111/1998). Odvolací súd odkazuje na stanovisko, ktoré prijalo občianskoprávne kolégium najvyššieho súdu ešte za účinnosti Občianskeho súdneho poriadku dňa 3. decembra 2015 a je publikované v Zbierke stanovísk najvyššieho súdu a rozhodnutí súdov Slovenskej republiky pod R 2/2016, ktorého právna veta znie: „Nepreskúmateľnosť rozhodnutia zakladá inú vadu konania v zmysle § 241 ods. 2 písm. b) Občianskeho súdneho poriadku. Výnimočne, keď písomné vyhotovenie rozhodnutia neobsahuje zásadné vysvetlenie dôvodov podstatných pre rozhodnutie súdu, môže ísť o skutočnosť, ktorá zakladá prípustnosť dovolania podľa § 237 ods. 1 písm. f) Občianskeho súdneho poriadku“. Od tohto stanoviska dovolací súd aj za účinnosti CSP (§ 420 písm. f) CSP) nevidí dôvod sa odkloniť.

10. Odvolací súd, rozhodujúc o odvolaní súc viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania a skutkovým stavom zisteným súdom prvej inštancie, preskúmal v danej veci napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, konanie, ktoré mu predchádzalo, dôvody odvolania a skonštatoval, že súd prvej inštancie vykonal dostatočné dokazovanie, jednotlivé dôkazy vyhodnotil a na ich závere vec právne posúdil. Súd prvej inštancie v odôvodnení svojho rozhodnutia primeraným spôsobom opísal priebeh konania, stanoviská strán sporu k prejednávanej veci, výsledky vykonaného dokazovania a právne predpisy, ktoré aplikoval na prejednaný prípad a z ktorých vyvodil svoje právne závery. Prijaté právne závery primerane vysvetlil. Z odôvodnenia jeho rozhodnutia nevyplýva jednostrannosť, ani taká aplikácia príslušných ustanovení všeobecne záväzných právnych predpisov, ktorá by bola popretím ich účelu, podstaty a zmyslu. Samotný fakt, že žalobca sa s dôvodmi uvedenými v rozhodnutí súdu prvého stupňa nestotožňuje, neznamená, že jeho zdôvodnenie nezodpovedá požiadavkám, ktoré na túto časť rozhodnutia kladie vyššie citované zákonné ustanovenie. Súd prvej inštancie totiž zrozumiteľným spôsobom uviedol dôvody, pre ktoré žalobu zamietol. Po preskúmaní rozhodnutia súdu prvej inštancie odvolací súd dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie spĺňa všetky náležitosti § 220 ods. 2 CSP. Preto aj tento odvolací dôvod žalobcu nie je daný.

11. Žalobca namietal nedostatočne zistený skutkový stav tvrdiac preukázanie vlastníckeho práva skladu, nepreukázanie vlastníckeho práva spoločnosťou INFORMA, a.s. žalovanou tvrdiac, že vlastnícke právo nadobudol kúpnu zmluvou od právneho predchodcu nadobúdajúceho vlastnícke právo dražbou. Celé odvolanie postavil na bode 10 znaleckého posudku vypracovaného v priebehu dražby.

12. Z výpisu z LV č. XXXXX, okres A. H., obec A. - D., katastrálne územie E. vyplýva, že žalobca je evidovaný ako výlučný vlastník v podiele 1/1 nehnuteľností stavba súp. č. XXX - budova práčovne na pozemku parc. č. XXXX/XXX. Právny vzťah k parcele číslo XXXX/XXX pod stavbou súp. č. XXX je evidovaný na LV č. XXXXX. Ako titul nadobudnutia je rozhodnutie o povolení vkladu kúpnej zmluvy V 6575/14 zo dňa 30.9.2014-3730/14. Z kúpnej zmluvy uzatvorenej dňa 24.6.2014 medzi spoločnosťou WALDI, s.r.o. ako predávajúcim a žalobcom ako kupujúcim vypýva, že uvedené nehnuteľnosti - stavbu súp.č. XXX, budovu práčovne na parcele č. XXXX/XXX nadobudol žalobca od predávajúceho.

Predmetom kúpy bola stavba súpisné číslo XXX, popis stavby budova práčovne na parcele č. XXXX/XXX, druh stavby 14 budova obchodu a služieb evidovaná na LV č. XXXXX a dvoch prístavieb, prístavby z roku 1985 a prístavby z roku 2008, nachádzajúcich sa na parc. č. XXXX/XXX, ktorá je evidovaná Okresným úradom Košice, katastrálnym odborom na LV č. XXXXX pre kat. úz. E., ako sú opísané v znaleckom posudku č. 92/2021 z 19.11.2021. Okresný úrad Košice, katastrálny odbor 30.09.2017 pod V 6575/14 povolil vklad vlastníckeho práva do katastra nehnuteľnosti k nehnuteľnostiam v kat. úz. E. na LV XXXXX stavba budova práčovne so súpisným číslom XXX na pozemku registra C KN s parcelným číslom XXXX/XXX, zastavené plochy a nádvorí. Žalobca odvodzoval vlastnícke práve ku skladu citovanou kúpnu zmluvou, v odvolaní tvrdiac, že sa jedná o nehnuteľnosť pevne spojenú so zemou. Je pravdou, že v kúpnej zmluve je uvedený sklad, ale nebol zapísaný do katastra nehnuteľnosti, predmetom zápisu bola iba budova práčovne. Žalobca v odvolaní a v priebehu konania poukazoval na znalecký posudok č. 92/2012 vypracovaný k dražbe, v ktorom sa uvádza, že k budove sú prístavené plechové sklady. Tvrdil, že ich postavil pôvodný vlastník a tvoria príslušenstvo k hlavnej veci, preto boli predmetom dražby. Nikdy počas konania nepredložil zápisnicu o vykonaní dražby, z ktorej by vyplývalo jeho tvrdenie. Z objednávky na znalecký posudok vyplýva, že predmetom dražby mala byť stavba s.č. XXX na parc.č. XXXX/XXX, budova práčovne. Na liste vlastníctva č. XXXXX zo dňa 09.11.2012 je zapísaná ako vlastníčka stavby XXX na parcele č. XXXX/XXX budova práčovne spoločnosť Zdravservis, ktorá ju nadobudla v roku 2007. Znalecký posudok č. 93/2012 síce popisuje prístavby plechové, ale zadanie pre vypracovanie znaleckého posudku neboli prístavby, ale stanovenie hodnoty budovy práčovne. Žalobca počas celého konania nepreukázal žiaden dôkaz, že predmetom dražby boli aj sklady. Nepreukázal, že jeho právny predchodca sa stal ich vlastníkom a ako vlastník ich mohol previesť kúpnu zmluvou na neho. Uvedené napokon vyplýva z listov vlastníctva.

Podľa § 121 ods. 1 OZ, príslušenstvom veci sú veci, ktoré patria vlastníkovi hlavnej veci a sú ním určené na to, aby sa s hlavnou vecou užívali.

13. Vec považovaná za príslušenstvo musí byť vecou v právnom slova zmysle a preto spôsobilá byť predmetom občianskoprávných vzťahov. Táto vec sa mení na príslušenstvo v dôsledku prejavu vôle vlastníka hlavnej veci, ktorým ju určuje na to, aby sa trvale užívala s hlavnou vecou. Tento prejav vôle je jednostranný a vlastník ho môže kedykoľvek zmeniť, a tak dosiahnuť oddelenie hlavnej veci a príslušenstva. Trvalé užívanie sa posudzuje podľa hospodárskeho účelu a vyplýva z povahy veci. Samostatná povaha príslušenstva spôsobuje, že právne úkony týkajúce sa hlavnej veci sa bez ďalšieho prejavu vôle nevzťahujú aj na príslušenstvo. Na to, aby došlo k účinkom právneho úkonu týkajúceho sa hlavnej veci aj na príslušenstvo, treba predmetom tohto právneho úkonu urobiť aj príslušenstvo. Ak k tomu nedôjde, nemožno vychádzať z toho, že právnym úkonom došlo aj k prevodu vlastníctva k príslušenstvu. Z toho vyplýva, že neuvedenie príslušenstva v zmluve môže mať za následok absolútnu neplatnosť celej zmluvy za predpokladu, ak sa príslušenstvo mienilo previesť, avšak k prevodu nedošlo pre neurčitost' časti právneho úkonu NS SR 1Sžo/160/2008 z 24.03.2009).

14. Súd prvej inštancie sa správne v dôvodoch rozhodnutia vypořiadal s tvrdením žalobcu, že prístavby tvorili - príslušenstvo hlavnej veci - práčovne. Správne uviedol, že sklad nikdy nebol užívaný s hlavnou vecou vlastníkom hlavnej veci. Odvolací súd poukazuje na staré rozhodnutia JUD 19122Sk-21350/25, z ktorého vyplýva, že pre otázku príslušenstva nerozhoduje len okolnosť, či spolupredané hnuťelné veci boli predchádzajúcim vlastníkom domu určené k trvalému užívaniu nehnuteľnosti ako hlavnej veci a či boli v tomto spojení predané, ale je rozhodujúca okolnosť, či i vôľou nadobúdateľa majú slúžiť účelom hlavnej veci, rozhodnutie JUD18514- 3455/32-veci hnuťelné sú príslušenstvom nehnuteľnosti ako hlavnej veci len vtedy, keď boli k tomu určené, aby slúžili danému účelu hlavnej veci, ktorému ju jej vlastník venoval, JUD 18975SK-2611/30 - pri posudzovaní otázky, či hnuťelné veci tvoria príslušenstvo veci nehnuteľnej v zmysle § 293, 294 a § 296 OZ je rozhodným, či veci boli v deň uzavretia prevodnej zmluvy skorším vlastníkom nehnuteľnosti k trvalému užívaniu nehnuteľnosti ako veci hlavnej určené a používané, v tom spojení predané a tiež tak vôľou nadobúdateľa trvale slúžiť účelom hlavnej veci. Rovnaké stanovisko v JUD18549 veci uvedené a riadne identifikované tiež veci, ktoré sú jej príslušenstvom (4Cz 25/85).

15. Žalobca v konaní neuniesol dôkazné bremeno tvrdenia jeho vlastníckeho práva ku skladu. Nepreukázal, že sklad bol predmetom dražby a nadobúdateľ dražby ho ako vlastník mohol zmluvou previesť na neho. Predmetom kúpnej zmluvy síce boli oba sklady, ale neboli zapísané v katastri nehnuteľnosti. Údaje katastra sú hodnoverné, pokiaľ sa nepreukáže opak (§ 70 kat. zákona). Žalobca

nikde nie je zapísaný ako vlastník skladu. Sklad nikdy neslúžil účelu hlavnej veci. Nemôže preto požívať hlavnú vec. Odvolací súd pre nepreukázanie vecnej aktívnej legitímácie žalobcu, rozsudok súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil.

16. O náhrade trov odvolacieho konania odvolací súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 v spojení s ustanovením § 396 ods. 1 CSP a podľa § 255 ods. 1 CSP priznal žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalobcovi v plnom rozsahu z dôvodu, že žalovaná bola v odvolacom konaní úspešná. O výške trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením vydaným vyšším súdnym úradníkom podľa § 262 ods. 2 CSP.

Rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Nitre pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP). Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh § 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP), to neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).